

La de som ber få rede på hva og hvem de ber for!

Når det gjelder rest-oppgjøret er det ingen grunn til endring i vanlig praksis

Det er med interesse jeg har lest det danske blad «Information»s intervju med Lauritz Sand om rettsoppgjøret i Danmark og Norge. Det er ikke å undres over at danskene har reagert kraftig på de siste benådnings av landssvikere der nede.

Det var heller ikke så merkelig at mange i vårt land reagerte da en rekke kjente nordmenn, med en biskepiss i spissen, for en tid siden sendte inn søknad om benådning (amnesti) for de gjensittende landssvikere i Norge.

Fra Regjeringens side har det overhodet ikke vært tale om å imøtekomme en slik søknad. Noen kollektiv benådning vil hos oss ikke kunne bli gitt, uten alminnelig amnesti, og dette er ikke aktuelt. Derfor har vi statsrådets klare ord. Det er Kongen i statsråd som, etter nøye granskning av hvert enkelt tilfelle, tar avgjørelsen.

For en tid tilbake kom den tanke frem på bestemte hold, at det ville være formålstjenlig om et svensk institutt skulle granske vårt rettsoppgjør. Det var sogar stortingsmenn som skrev under på en slik henvendelse! Dette forhold fikk en meget ublid skjebne under behandlingen av saken i Stortinget, men det har ikke forhindret at tanken er dukket opp igjen, på samme tid som søknad om benådningen ble sendt inn.

I denne forbindelse er det en ting som vil ha alminnelig interesse. Det ville være av betydning om justisministeren foranlediget offentliggjørelsen av en liste over de 52 som ennå sitter. Uten navns nevneelse bør offentligheten få rede på hva de er dømt for, i hvert enkelt tilfelle, slik at også de som mener seg å representere «det norske folk» kan få rede på hva og hvem de egentlig ber for!

En slik offentliggjørelse burde se dagens lys for eventuelle spørsmål eller interpellasjoner om forholdet blir innlevert når Stortinget trer sammen. Også rest-oppgjøret bør vi føre frem på skikkelig måte.

Så langt det er funnet forsvarlig er landssvikernes ført tilbake til arbeidslivet. Men det er dem som krever en fullstendig omstilling av rettsbevisstheten. For tiden arbeides der f. eks. iherdig for en etat som apotekernes. Stortinget vedtok i fjor sommer en pensjonsordning for apotekeretaten, hvor det ble fastsatt en aldersgrense på 70 år. Derved ble en rekke apotek ledige. I dag søkes der utvirket at de apotekere som svek, med Regjeringens bevilning, bør tre inn igjen i ledende stillinger, til fortrengeelse for provisorer som optrådte korrekt. De apotekere som svek er ført tilbake til arbeidslivet, men dette er altså ikke nok. De skal ha ledende stillinger.

Nå skulle det da bare mangle at man også opplevet det samme for kirkens vedkommende, at prester som sviktet og svek, skulle føres tilbake til erhvervslivet (det vil si. utføre vanlig prestatjeneste, med

ansiktet vekselvis vendt mot alteret og menigheten). Vi får håpe det ikke går så langt.

Sverre Løberg.

Det er nattnifst med ein NS-prest

En prests klare mening.

Telemark Arbeiderblad har forelagt stortingsmann Løbergs artikkel for prost dr. Halvdan Wexelsen Freihow, og spurt om hans oppfatning av en eventuell tilbakeføring av slike prester.

— Det må vel være riktig?

— Ja, det får vi vona. Menn som sveik og svikta då det spurdest etter personlegdomar med klårt syn og uredt sinn, og som tente eit demonisk styre, slike menn har mist rett til å vera prestar i Den norske Kyrkja. Det var tragisk med ein Gösta Berling, og ein Henrik Svane. Det er nattnifst med ein NS-prest.

*
Dette var klare ord, og et standpunkt som vi for vår del bare kan underskrive.